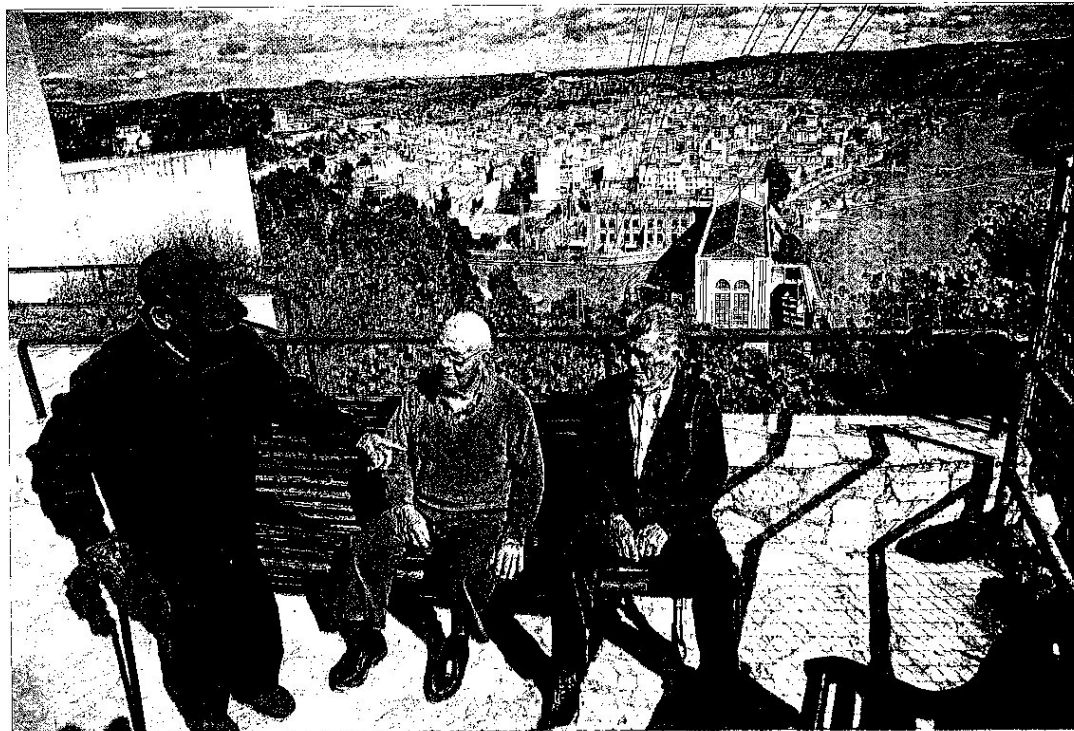

Tres prejubilats d'Ercros comparteixen tertúlia i preocupació a Flix, amb vistes a la central hidroelèctrica, encara activa, i el riu Ebre

Els veïns demanen alternatives perquè els joves puguin viure al poble, amenaçat pel desmantellament d'Ercros, 'la Fàbrica'

Flix no vol morir

ESTEVE GIRALT
Flix

Tres jubilats prenen el sol i comparteixen tertúlia gairebé monogràfica a Flix (Ribera d'Ebre), asseguts en un banc amb vistes a la central hidroelèctrica, sobre el riu Ebre. José Antonio Martínez, Eugenio Martínez i Salvador Martín es van dedicar en cos i ànima a Ercros, abans Erkimia. Durant 40 anys la seva vida va ser a la Fàbrica, com anomenen l'empresa els flixancos, amb 115 anys d'història. Van treballar-hi fins que els van prejubilar, el 1992, quan va començar el declivi de la química a la Ribera.

"Els joves marxen a estudiar fora i ja no tornen, aquí no hi ha futur", coincideixen tres veïns de Flix

Pràcticament tots els veïns, poc més de 4.000, tenen alguna vinculació amb la Fàbrica, que en el moment de màxima esplendor, als anys setanta, donava feina de forma directa a 1.500 persones. Els comerços i els negocis locals han crescut amb Ercros, que si compleix l'expedient de regulació d'ocupació presentarà davant la Generalitat, es quedarà només amb mig centenar d'empleats.

"Sense la Fàbrica, Flix està mort", coincideixen els tres prejubilats.

La pèrdua progressiva de llocs de treball sense que gairebé hagin arribat inversions fins a la comarca de la Ribera d'Ebre ha obligat molts dels veïns a buscar-se la vida fora. "Els joves marxen a estudiar i ja no tornen, aquí no hi ha futur, la majoria dels veïns estem jubilats", afegeixen els tres

homes. Més del 40% de la població de Flix està prejubilada.

El desmantellament d'Ercros suposa ara una estocada gairebé definitiva. "Era com el conte d'en Pere i el llop, ningú no s'ho creu fins que passa. Però no ha estat una sorpresa", explica Jesús Oli-va a la porta de l'escola de Flix, on recull la neta, prejubilat des de fa un any per una de les empre-

ses subcontractades per Ercros.

A l'Ajuntament, l'activitat és frenètica aquests dies. Si la Fàbrica és identitat i pilar per a gairebé tot el poble, l'apunci d'un ERO que deixa Ercros a un pas del tancament afecta el govern local com si es tractés de la retallada de la plantilla municipal. La manifestació convocada dijous passat per protestar contra els

acomiadaments va fer sortir al carrer un miler de veïns.

"Volem viure a Flix" s'ha convertit en els últims anys en el crit de guerra dels veïns, també en forma de cartell penjat a les botigues. Els flixancos han vist amenaçat el seu futur des que Ercros va aplicar un primer ERO el 2009, amb mig centenar d'acomiadaments i el tancament d'una altra química (Inquide), que depenia dels seus encàrrecs. "És un drama per als veïns, una ferida mortal per a Flix. Hi pot haver vida sense Ercros? Serà una vida diferent, tot canviarà", preveu l'alcalde, Marc Mur (PSC).

La dependència amb la química, monocultiu a Flix i al nord de la Ribera d'Ebre, condemna la co-

"És el pitjor moment de la nostra història; sense Ercros la població es reduiria a la meitat", diu l'alcalde

marca a un futur incert, amb una activitat econòmica reduïda al mínim, amb el poble cada cop més envellit. "La població es reduiria a la meitat. És el pitjor moment de la història de Flix", adverteix Mur.

A les portes de la factoria, una pancarta clama contra els acomiadaments, mentre un grup d'operaris passa pels torns de l'entrada, en el canvi de torn de les dues de la tarda. Molts no volen parlar dels acomiadaments ni del possible desmantellament d'Ercros. "Tinc 58 anys i en fa 25 que treballa aquí, imagina't el que suposa quedar-me ara sense feina", lamenta Jaume Masip. "Ningú no esperava que anés tan de pressa i que tanta gent se'n anés al carrer. Si Ercros mor, mor tot", contesta Jaume Tarragó, subcontractat per la companyia, amb el seu pare de 58 anys en una plantilla de fins ara 207 empleats.

De tornada a l'escola, una noia que va a buscar la seva filla esquivava les preguntes. El seu rostre, desencaixat. "Sí, treballa a Ercros. No en vull parlar, ho sento". La ferida fa mal, encara sagna. ●

Ercros se'n va, les deixalles químiques es queden

■ Els alemanys van implantar la indústria química a Flix 115 anys enrere atrets per l'aigua de l'Ebre. Els flixancos s'enorgulleixen en explicar que pel seu poble, situat en un meandre, el riu Ebre hi passa dues vegades. La implantació d'una gran colònia química a finals del segle XIX va suposar per a la Ribera d'Ebre una revolució industrial quan Catalunya encara era agrícola. La colònia, amb el seu barri d'habitatges, tenia casino, consultori, escola, pista de tennis i una estació per fer viatges en globus.

Flix ha defensat sempre la Fàbrica, clau per entendre un nivell de vida molt per damunt de la mitjana de la zona, fins i tot quan el 2004 es va saber que sota les aigües del pantà, al costat d'Ercros, s'hi amagaven 700.000 tones

La neteja de la contaminació d'Ercros al riu, ara confinada entre planxes d'acer, generarà feina

de llocs tòxics i radioactius. El desmantellament d'Ercros arriba just quan estan a punt de començar les obres de neteja. L'Ajuntament s'ha

quedat sol a la zona en exigir l'inici dels treballs, que generaran ocupació. El Consistori afirma que es contractarà 30 veïns. La Generalitat

negocia ara amb Acumamed, la societat estatal encarregada de la neteja, la contractació addicional de treballadors afectats per l'ERO d'Ercros. ●